

Ерѐк тарла – Чок., С 1. Др. *Илѐк тарла*.

Ереклика – 1. Чин., С 1,5, място, засадено със сливи. ДИ: *Сливите*;
2. Сл., С., поляна до Драгйева чешма.

Ерѐкя – МЧ, ЮИ 3.

Ерелѝк – Глш., СЗ 1,6.

Ерѐшка – Кал., СИ 2,5, пасище на възвишение с рядка гора. Развалини от стара крепост (Лисицов 2009: 150).

Ержѐпа – Рак., СИ 2, рид. ДИ: *Дѐлен Ержѐп*. По турско ЛИ *Реджѐп*.

ерѝ – от тур. *eri* ‘място’. – *Велѝ бей* ~, *Гѝол* ~, *Гѝорджѝ* ~, *Етѐм* ~, *Ешѐк* ~, *Ирѝк* ~, *Кабѝ* ~, *Каишлѝ* ~, *Каишлѝ янѝ* ~, *Киклѝк* ~, *Колиба* ~, *Корѝ* ~, *Кърджѝ* ~, *Кърчан* ~, *Кѝшлѝ* ~, *Кѝок* ~, *Малѝк* ~, *Манѝф* ~, *Пал* ~, *Рамадан* ~, *Сусѝм* ~, *Таркѝ* ~, *Токлѝ* ~, *Чадѝр* ~, *Ерѝ дерѝ* ~.

Ериклика – 1.Б, И 5, смесена гора; 2. Б.д., СИ 3, скали с бор и бреза; 3. Б.п., СИ 0,6; 4. Гр., Ю 2; 5. Вѝг., С1,5, поляна; 6. Нов., И 0,6, места, в които е имало сливови дървета; от *ерик* – тур. ‘дървото слива’.

Ернѝтица – Шив., С, неуст.

Есивлѝ – село в Сливенска каза, фиксирано в осм.документ от 1666 г.

Есирлѝй – Бл., име на с. Блатец до 1934 г. Тълкувания за името: 1. Местният султан обработвал земите със заробени хора – *есири* от тур. *esir* ‘роб, пленник’; 2. Някои изследователи свързват името с *хисар*, *крепост* (Делирадев 1953: 250; Картенко 1977: 198 – за дъщерното село *Исерлия* в Русия). ДИ: *Исерлѝй*.

Есирлѝйски лозѝ – Бл., СЗ 3, стари лозя на с. Блатец (*Есирлѝй*). ДИ: *Стѝрите лозѝ*.

Есирлѝйски сѝнур – Др., З 1, обработваема земя в близост до границата със землището на с. Блатец. От т. *sinir* (диал. *синур*) ‘граница, межда’.

Есѝте – Топ., С 1,5, ливади, купени от турчин и разпределени между селяните. Вж. *иси* ‘парчета, части’.

Ескѝна₁ – Бож., ЮЗ, горска местност, дала името на р. *Ескана*.

Ескѝна₂ – река, ляв приток на р. Стара река. ДИ; *Халилбашовска*. 1.Бож., З 1,4; 2. Сред., СЗ 1,5; 3. Ст.р., СЗ.

Ескѝн пѝтѝка – Бож., ЮЗ, стара пѝтека за м. *Ескѝна*.

Ескѝ – в местното тълкуване: ‘стар, остарял’; първи елемент на изафетни топонимни конструкции.

Ескѝ баалѝк, Ескѝ балѝк – 1.Б., С 2, склон с храсти и гора; 2. Нов., СЗ 1,5, местности, в които преди е имало лозя. От тур. *eski* ‘стар’ и *bağlık* ‘лозе’.

Ескѝ байр – Из., ЮЗ, в района на махала Било, гористо възвишение.

Ескѝ балталѝк – Вѝг., СЗ 3,5, гора, от тур. *ески* ‘стар’ и *балталѝк* ‘сечище’.

Ескѝ бурѝн – Бож., ЮЗ 6, рид.

Ескѝ бустанлѝк – Зл.в., Ю 2, места, засадени някога с дини и пѝпеши, бостан. От тур. *bostan* ‘зеленчукова градина’, *бостан* (общо название за дини и пѝпеши).